

2025Z14872

Vragen van het lid **Welzijn** (Nieuw Sociaal Contract) aan de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over *tegengaan van versnippering in regelgeving en hulp bij armoede en schulden* (ingezonden 24 juli 2025).

Vraag 1

Deelt het kabinet de opvatting dat armoede- en schuldenbeleid idealiter integraal moeten worden vormgegeven, zodat mensen met geldzorgen niet tussen loketten en wetgeving vallen?

Vraag 2

Welke concrete stappen worden gezet om de versnippering in regelgeving, loketten en toegang tot hulp bij armoede en schulden te verminderen?

Vraag 3

Bent u bereid om te verkennen of er binnen het Nationaal Programma Armoede en Schulden een pilot kan worden gestart met één regisseur voor armoede- én schuldenaanpak in gemeenten?

Vraag 4

Herkent u het risico dat financiële prikkels om (meer) te gaan werken voor mensen met schulden beperkt zijn, omdat extra inkomsten soms direct worden verrekend of wegvallen in de schuldsanering?

Vraag 5

Hoe sluit het programma aan bij de beoogde verruiming van bijverdienmogelijkheden uit het wetsvoorstel Participatiewet in balans?

Vraag 6

Bent u bereid om te onderzoeken in hoeverre bijverdiengrenzen en vrijlatingsregelingen in de schuldhulpverlening het perspectief op zelfredzaamheid ondermijnen?

Vraag 7

Welke structurele aandacht krijgt terugvalpreventie na afronding van een schuldhulptraject in het nieuwe Nationaal Programma Armoede en Schulden?

Vraag 8

Wordt ervaringsdeskundigheid ook ingezet bij het ontwerpen van terugvalpreventie en gedragsinterventies?

Vraag 9

Hoe wordt geborgd dat kleine schulden daadwerkelijk klein blijven, ook in de fase na schuldhelpverlening?

Vraag 10

In hoeverre is bij de ontwikkeling van de Routekaart Financiële Zorgen en de nieuwe toolkit bewust gestuurd op het vermijden van extra bureaucratie voor gemeenten en inwoners?¹

Vraag 11

Wordt de regeldruk voor mensen met schulden of armoede op structurele wijze gemonitord? Zo ja, kunt u de resultaten met de Kamer delen?

Vraag 12

Hoe wordt geborgd dat initiatieven zoals KEUS (inzet van ervaringsdeskundigheid) geen projectmatige pilots blijven, maar structureel verankerd worden in beleid en uitvoering?

Vraag 13

Op welke manier krijgen ervaringsdeskundigen een formele plek binnen gemeenten, vergelijkbaar met beleidsmedewerkers of klantadviseurs?

Vraag 14

Hoe wordt in de Participatiewet in balans invulling gegeven aan het uitgangspunt van «meer mens, minder systeem»?

Vraag 15

Kunt u deze vragen een voor een beantwoorden?

¹ Kamerstuk 2025D33271.